

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722202499
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6722202499.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, vo veci starostlivosti o maloletú E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom G. práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Detva, dieťa rodičov: matky Y. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. X. XXX/XX, XXX XX E., právne zastúpenej JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen a otca Y. L., nar. nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, XXX XX I., Z. republika, v konaní o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 15P/32/2022-188 zo dňa 02. februára 2023 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zníženie výživného (I. výrok) a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (II. výrok).
2. Z obsahu spisu a odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že otec sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 21.06.2022 domáhal zníženia výživného na maloletú E. R. zo sumy 300,- € na sumu 2 000,- Kč mesačne, počnúc dňom 01.01.2019. Návrh dôvodil tým, že sa mu znížil jeho príjem, pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť a teda sa mu podstatne zmenili životné pomery.
3. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav:
4. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17P/13/2015 zo dňa 26.10.2017 bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný k povinnosti prispievať na jej výživu sumou 300,- € mesačne počnúc mesiacom marec 2015 a súčasne bolo rozhodnuté o zaplatení zameškaného výživného za 32 mesiacov v splátkach po 200,- € mesačne.
5. Maloletá E. má diagnostikované ochorenie zo spektra autistických porúch s ľahkou mentálnou retardáciou, v dôsledku čoho navštevuje súkromnú základnú školu vo Zvolene, do ktorej denne dochádza. V súvislosti so zdravotným stavom a starostlivosťou o maloletú E. sú spojené zvýšené finančné výdavky.
6. Matka maloletej v čase posledného rozhodovania o výživnom poberala iba materskú vo výške 230,- €, iný príjem nemala. V súčasnosti je zamestnaná na čiastočný pracovný úväzok s priemerným mesačným

čistým príjmom 300,30 €. Má jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére K., ktorá sa narodila v roku 2016. V spoločnej domácnosti žije s oboma maloletými deťmi a jej partnerom.

7. Otec maloletej v čase posledného rozhodovania o výživnom pracoval v Holandsku. Uvádza, že vlastnil v Holandsku byt, mal auto R. triedy E a príjem približne 2 000,- € mesačne. V súčasnosti je jeho priemerný mesačný príjem cca 1 130,98 € mesačne, býva s partnerkou v Českej republike a pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť k mal. E. Y., nar. XX.XX.XXXX. Spoločne s nimi býva v jednej domácnosti aj starší syn jeho terajšej partnerky D.. Otec uviedol, že z Holandska odišiel z dôvodu vyhorenia, byt stratil, pretože si ho neplatil a auto predal za 200,- € ešte v Holandsku, pretože nemalo platnú STK.

8. Kolízny opatrovník nesúhlasil s návrhom otca na zníženie výživného s odôvodnením, že otec sa pripravil sám o výhodnejšie zamestnanie a zároveň poukazoval na výdavky v súvislosti so starostlivosťou o maloletú.

9. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania s poukazom na ustanovenia § 78 ods. 1 až 3, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej aj „Zákon o rodine“) dospel k nasledovným záverom:

10. Súd prvej inštancie mal za to, že aj keď došlo k poklesu príjmu na strane otca maloletej, nie sú splnené zákonné podmienky pre zníženie výživného. Pokiaľ otec odôvodňoval návrh na zníženie výživného aj exekúciami, ktoré sú voči nemu vedené z dôvodu neplatenia cestovného s tým, že do budúcnosti očakáva platby za dlh v zdravotnej poisťovni, všetko sú to exekúcie, ktoré si privodil otec maloletej sám tým, že riadne neplatil cestovné a neplnil si svoje zákonné povinnosti a neplatil odvody do zdravotnej poisťovne, a preto na tieto výdavky súd prvej inštancie neprihliadal. Čo sa týka výdavkov, na ktoré poukazoval v súvislosti so starostlivosťou o maloletého D. Y., syna jeho partnerky, na tieto súd prvej inštancie taktiež neprihliadol vzhľadom k tomu, že voči maloletému D. má vyživovaciu povinnosť jeho biologický otec. Súd prvej inštancie nezobral do úvahy ani výdavok v súvislosti s platením poistného na auto, ktorého vlastníkom je jeho partnerka. Zohľadnil však výdavky na nákup detskej postieľky, úpravu a prerábanie bytu, ktoré vydal počtom členov domácnosti a tiež pri postieľke zohľadnil, že na týchto výdavkoch sa má podieľať aj jeho partnerka. Pri výdavkoch otca súd prvej inštancie vychádzal z výdavkov na 1 člena domácnosti, to znamená, že výdavky na fond opráv a vodu v sume 4 000,- Kč (166,90 €/4 členovia domácnosti) na jedného člena predstavujú 41,73 €. Ďalej na energie 1 500,- Kč (v prepočte 62,59 €), na jedného člena tak výdavky predstavujú 15,65 €. Nákup uhlia (na rok 22 000,- Kč/12 mesiacov = 1 833,- Kč na mesiac) pri prepočte na jedného člena domácnosti na mesiac vychádza 19,12 €. Rovnako súd prvej inštancie prepočítal aj výdavky na nákup dreva (na rok 20 000,- Kč/12 = 1 666,- Kč/4) na jedného člena predstavuje 17,38 €. Spolu sú teda výdavky na bývanie na jedného člena domácnosti v sume 93,88 €. Potom výdavky, ktoré boli vyčíslené otcovi predstavujú čiastku, ktorú je otec schopný zo svojho príjmu preukázaného a zisteného v konaní platiť pri výške výživného tak ako bola súdom určená v roku 2017 v sume 300,- € mesačne. Čo sa týka odchodu otca z práce v Holandsku z dôvodu vyhorenia, súd prvej inštancie poukázal na to, že otec lekárske vyšetrenie, resp. pomoc nevyhľadal a bolo to len jeho subjektívne hodnotenie. Pokiaľ ide o vyjadrenia otca v súvislosti s prácou v Českej republike v predchádzajúcej firme D., sám otec uviedol, že práca ho nebavila, preto skončil tento pracovný pomer v roku 2019, keď sa vrátil do Českej republiky. Súd prvej inštancie preto zobral do úvahy správanie sa otca ako povinného s tým, že sám sa pripravil o prácu v roku 2019, tak v Holandsku, ako aj v Českej republike. Až následne sa zamestnal v spoločnosti D., kde pracuje až do súčasnosti a preukázateľne dosahuje priemerný čistý príjem za posledných 12 mesiacov 1 130,98 €. Do úvahy zobral súd prvej inštancie aj ten fakt, že otec v súvislosti so starostlivosťou o maloletú E. nemá žiadne výdavky a sám sa osobne nepodieľa na starostlivosti o maloletú, ktorú podľa vyjadrenia účastníkov konania od pojednávania v roku 2017 nevidel.

11. Súd prvej inštancie zobral do úvahy výdavky na starostlivosť o maloletú E. vzhľadom na jej zdravotné postihnutie - autizmus a ľahkú mentálnu retardáciu, v dôsledku čoho maloletá navštevuje súkromnú základnú školu pre autistov a mesačná platba školného predstavuje 170,- €. Okrem toho je strava v zariadení 40,- € na mesiac a cestovné výdavky na cestu z Detvy do Zvolena a späť sú v sume 150,- € mesačne. Už uvedené výdavky presahujú sumu, ktorú otec platí titulom výživného. Ďalej má maloletá výdavky na fyzioterapiu v Bratislave raz za šesť týždňov, kde platí matka 160,- €, výdavky na okuliare 50,- €, výdavky na bývanie, kde súd prvej inštancie zobral do úvahy nájomné 300,- €, energie 53,- €, spolu 353,- € a tieto vydal štyrmi členmi domácnosti, na jedného člena domácnosti tak výdavky na

bývanie predstavujú 88,25 € k 93,88 € otca. Ďalej sú tu výdavky na stravu maloletej E. v domácnosti 250,- €, sporenie 30,- €, mobil 10,- €, hygiena 50,- €, ošatenie a obuv 70,- € a stomatologická starostlivosť, kde je predpoklad do budúcnosti zvýšených nákladov v súvislosti s potrebou nosenia zubného strojčeka u maloletej E.. Len základné výdavky bez strojčeka na zuby a bez fyzioterapie boli vyčíslené v sume 842,- € a pri povinnosti oboch rodičov podieľať sa na výžive boli vyčíslené na 421,- € na každého, pričom súd prvej inštancie prihliadal aj na osobnú starostlivosť o maloletú, ktorú výlučne zabezpečuje matka maloletej.

12. Pri zohľadnení príjmov a výdavkov súd prvej inštancie dospel k záveru, že príjem v rodinách otca aj matky je približne rovnaký. Matka maloletej vzhľadom na potrebu osobnej starostlivosti o maloletú E. si nemôže nájsť zamestnanie, ktoré by bolo pre ňu výhodnejšie, pretože je potrebná osobná starostlivosť a dohľad nad maloletou práve z dôvodu diagnózy a ochorenia u maloletej E..

13. Súd prvej inštancie zohľadnil zmenu pomerov na strane otca spočívajúcu v narodení maloletého E., ale zobral do úvahy náklady na starostlivosť o maloletú E. z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu a tiež tú skutočnosť, že otec bez bližšieho zdôvodnenia si zavinil sám zníženie príjmu, keď odišiel zo zahraničia a vzdal sa výhodnejšieho zamestnania. Navyše otec v rámci výpovede uviedol, že netrpí žiadnym zdravotným obmedzením a teda je na otcovi, aby zabezpečil príjem do rodiny v takej výške, aby vedel pokryť výdavky nielen na starostlivosť o maloletú E., ale aj na starostlivosť o terajšiu domácnosť. Pokiaľ otec poukazoval na úver, ktorý mal čerpať ako pôžičku v sume 250 000,- Kč túto skutočnosť ničím nepredložil, doložil síce do spisu výpis z telefónu, z ktorého však nebolo zrejme o akú pôžičku sa jedná, komu mala byť táto pôžička poskytnutá, v akých splátkach a kto ju spláca. Navyše nebolo zrejme za akým účelom mal otec túto pôžičku čerpať a čo ňou financoval. Potom čerpanie takejto pôžičky súd prvej inštancie vyhodnotil ako neprimerané majetkové riziko, na ktoré nebral ohľad.

14. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného zamietol.

15. O nároku na náhradu trov účastníkov konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v platnom znení (ďalej aj „CMP”).

16. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletej, ktoré na výzvu súdu prvej inštancie doplnil. Argumentácia matky v odvolacom konaní, že odvolanie otca bolo podané po zákonom stanovenej lehote, nie je dôvodná. Otec podal odvolanie v zákonnej lehote, keď rozsudok súdu prvej inštancie prevzal 24.02.2023, odvolanie bolo podané na pošte dňa 06.03.2023, doručené súdu prvej inštancie dňa 08.03.2023, pričom toto následne na výzvu súdu prvej inštancie podľa § 62 ods. 3 CMP doplnil v súdom určenej 10-dňovej lehote. Odvolací súd poukazuje aj na to, že v Civilnom mimosporovom konaní možno v zmysle § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. S poukazom na uvedené preto neboli splnené podmienky na odmietnutie odvolania v zmysle § 386 písm. a/ CSP

17. Otec maloletej rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj „CSP”), t.j. z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, podľa obsahu odvolania ho považoval za nesprávne z dôvodov podľa § 62 ods. 1 CMP, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci a podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Otec v odvolaní uviedol, že žiada o zníženie výživného z dôvodu zmeny výšky príjmu a zmeny životnej situácie. V máji 2022 mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť a ďalšie náklady, na ktoré si musel požičať. Nakoľko z bežnej výplaty nedokáže nič ušetriť, pôžička z banky bola nevyhnutným krokom. Jeho výdavkami boli výbava pre kojencu, čiastočná rekonštrukcia podlahy, nákladné opravy v byte kvôli nezateplenej bytovke, kúpa paliva na zimu a vyvločkovanie komínu. Keby nežije u partnerky, ktorá má vlastné bývanie a žil by sám, z výplaty by mu zostalo cca 15 000,- Kč, čo nepokryje ani náklady na bývanie. Nezostalo by na jedlo, cestu do zamestnania, prípadne výživné na syna. Poukázal na to, že pokiaľ pracoval nadčasy, všetko čo zarobil navyše mu strhol exekútor, a teda to bolo neefektívne, pretože nemal ani peniaze, ani čas na rodinu. V dobe, keď bola partnerka v pôrodnici mu prišla výplata

10 000,- Kč, zbytok išiel na dlh na výživnom a výživné. Keď bola jeho priateľka v poslednom štádiu tehotenstva, tak on bol od rána do večera v práci.

19. Ďalej nesúhlasil s výdavkami na maloletú E., ktoré považuje za premrštené a to napríklad výdavok na stravu, okuliare, hygienu. Okrem toho v mieste bydliska matky je špeciálna štátna škola, kam by mohla maloletá vzhľadom k jej diagnóze dochádzať. Iba na maloletú sú náklady vo výške 21 876,- Kč, čo on nemá ani na štvorčlennú rodinu. To isté čo sa sporenia týka, aj on by rád šporil deťom viac ako 500,- Kč, ale vzhľadom na výšku výživného si to nemôže dovoliť.

20. Pokiaľ mu súd prvej inštancie poukazoval na to, že dobrovoľne opustil lepšie platené zamestnanie v Holandsku, toto nebolo účelové, ale v dôsledku jeho duševného stavu. Uviedol, že má právo vrátiť sa do svojej rodnej zeme, v Českej republike má rodinu, v zahraničí bol na všetko sám a iba zarábala peniaze. Takýto život sa mu prestal páčiť, už mal svoj vek a iné ciele. Dostal sa tiež do situácie, že v zahraničí síce zarobil o niečo viac ako v Českej republike, ale aj tak žil v biede, pretože mu zostávalo len 150,- € mesačne z dôvodu, že si vzal hypotéku a platil výživné a v Holandsku je všetko o dosť nákladnejšie ako v Českej republike alebo v Slovenskej republike.

21. Uviedol aj to, že matka zarába menej ako je výživné stanovené otcovi, z čoho vyplýva, že sa ani z polovice nedelia na náklady na maloletú. Aj matka by sa mala trochu uskromniť alebo si nájsť lepšie platenú prácu. S ohľadom na jeho terajšiu rodinu a skutočnosť, aby mohol finančne zabezpečiť aj svoje druhé dieťa žiada, aby odvolací súd rozhodol na prospech oboch rodín, a nie aby jedna rodina žila v nadštandarde na úkor druhej rodiny.

22. Otec maloletej preto navrhol zníženie výživného na čiastku 2 500,- Kč, ktoré bude posilať každý mesiac k rukám matky a výživné znížiť späť 3 roky s ohľadom na novovzniknuté skutočnosti.

23. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca zo dňa 05.04.2023 uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriava ústnych aj písomných vyjadrení poskytnutých súdu v priebehu konania.

24. Matka maloletej vo vyjadrení k odvolaniu otca zo dňa 26.04.2023 uviedla, že otec nepodal doplnenie odvolania v zákonom stanovenej lehote a na toto by sa nemalo prihliadať a nemalo by o ňom byť konané. Súd prvej inštancie vec posúdil riadne, vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a odpovedal na všetky nastolené otázky. Suma výživného 300,- € mesačne na maloletú so zdravotnými problémami ťažko pokrýva jej odôvodnené výdavky, pričom otcom navrhovaná suma 2 000,- Kč s jeho argumentáciou, že si má matka nájsť lepšie platenú prácu vyznieva výsmešne, keďže otcom navrhované výživné nepokryje ani mesačné výdavky na stravu pre maloletú, ktorá trpí závažnými zdravotnými problémami. Otec má povinnosť sa o svoje dieťa starať bez ohľadu na jeho životnú situáciu, zranenia a iné dôvody výslovne na jeho strane. Aj pomery na strane maloletej sa zmenili pretože dochádza k zvyšovaniu inflácie a životných nákladov. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec opustil lepšie platené zamestnanie svojvoľne bez objektívnych dôvodov, a zdravotné problémy, o ktorých tvrdí, že má, nekonzultoval s lekárom a tieto nezakladajú bez preukázania oprávnený dôvod vzdania sa lepšie plateného zamestnania. Otcovi nikto neupiera vrátiť sa do rodnej zeme, no týmto nezaniknú jeho povinnosti a záväzky. Navrhla, aby odvolací súd odvolanie ako nedôvodné zamietol a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnila i trovy odvolacieho konania.

25. Otec v replike zo dňa 24.05.2023 opätovne poukázal na svoju životnú situáciu. Uviedol, že matka poberá na maloletú príspevok na starostlivosť. Okrem toho maloletá môže navštevovať štátnu školu namiesto súkromnej, pričom pri rozhodovaní treba vychádzať z možností oboch rodičov. Opätovne konštatoval, že v Holandsku žil u známych alebo prespával v aute, pracoval od rána do večera, pričom v Holandsku mal oveľa vyššie náklady. V súčasnosti žije u partnerky, ktorá platí všetky náklady spojené s bývaním, všetky poplatky, poisťky, a jemu z výplaty po odpočítaní výživného na maloletú ostane akurát na to, aby prispel polovicou nákladov na stravu, hygienu a pohonné hmoty. Zopakoval, že by sa mal s matkou maloletej podieľať z polovice na nákladoch na maloletú, ale vzhľadom k jej platu o tom silne pochybuje a nezodpovedá to tomu. On taktiež musí zaistiť svoju terajšiu rodinu. Nadčasy v práci, na ktorých by mohol zarobiť viac peňazí na úkor doterajšej rodiny sú pre neho neefektívne, pretože všetky idú na dlh výživného na dcéru.

26. Matka v duplike zo dňa 15.06.2023 uviedla, že ku dnešnému dňu neviduje vysvetlenie zo strany otca, pre ktoré by mu malo byť zmeškanie lehoty na podanie odvolania odpustené a odvolanie otca bolo podané po zákonom stanovenej lehote. Čo sa týka zdravotného stavu maloletej, tento je pravidelne konzultovaný s ošetrovacími lekármi maloletej a jej starostlivosť o ňu je determinovaná práve ich postojmi a vyjadreniami. Otec maloletej nie je spôsobilý na to, aby sa vyjadroval k poruchám autistického spektra, k potrebnej starostlivosti o osoby, ktoré nimi trpia a taktiež k tomu akou formou a v akej inštitúcii majú absolvovať svoju prípravu na budúce povolanie. Ak má mať maloletá aspoň minimálnu šancu zaradiť sa v budúcnosti do spoločnosti a stať sa samostatnou, je nutné zabezpečiť jej ten najlepší možný štart do života. Otec maloletej vedel, že má vyživovaciu povinnosť voči zdravotne postihnutej dcére na Slovensku, no i napriek tomu sa rozhodol založiť si v zahraničí druhú rodinu. Taktiež nie je možné stotožniť sa s tvrdením otca, že dieťa, jeho výchova, vzdelávanie a životná úroveň má byť ohraničená finančnými možnosťami rodiča a rodič by nemal robiť životné rozhodnutia ak vie, že nie je schopný zabezpečiť ani svoju vyživovaciu povinnosť. Z tvrdenia otca, že nadväzujúci v zamestnaní sú pre neho „neefektívne“, nakoľko financie, ktoré z týchto obdrží musí platiť na maloletú vyplýva, že otec sa dobrovoľne rozhoduje nezvýšiť svoj príjem len pretože by tento musel poskytnúť svojej zdravotne postihnutej dcére.

27. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní otca maloletej podľa § 34 CSP preskúmal vec nielen v rozsahu odvolania v zmysle § 65 CMP, nakoľko sa jedná o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré možno začať aj bez návrhu, nielen z dôvodov vymedzených v odvolaní v zmysle § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 68 CMP z dôvodu, že to nepovažoval pre zistenie skutočného stavu veci za potrebné a rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného a v závislom II. výroku o náhrade trov prvoinštančného konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a na toto poukazuje. Súd prvej inštancie pre potreby rozhodnutia dostatočne zistil skutočný stav veci a vec správne právne posúdil. Na zdôraznenie vecnej správnosti jeho rozhodnutia reagujúc na odvolacie dôvody otca odvolací súd dodáva nasledovné:

28. Odvolanie otca maloletej, ktorým napadol v celosti rozsudok súdu prvej inštancie, nie je dôvodné. Odvolací súd nezistil dôvody na odlišné rozhodnutie vo veci a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky na zníženie výživného na maloletú. Odvolacie námietky otca maloletej ani ostatný obsah spisu neboli podkladom pre privedenie zmeny napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci.

29. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Výživou dieťaťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj, teda nielen zabezpečovanie odôvodnených hmotných potrieb dieťaťa, ale aj potrieb, ktoré sú dôležité pre jeho výchovu a všestranný vývoj. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane oprávneného, jednak na strane povinného a určuje sa individuálne v každom jednotlivom prípade. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich primárnou povinnosťou a z tohto dôvodu má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy jeho výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, ktorý z rodičov sa o dieťa osobne stará a uspokojuje jeho potrebu bývania. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa, ktoré predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb. Musí sa urobiť reálne tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku.

30. K zmene rozhodnutia o výživnom môže súd v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine pristúpiť len ak sa podstatne menia pomery oprávneného alebo povinného z vyživovacieho vzťahu, oproti pomerom, ktoré boli podkladom rozhodnutia o predchádzajúcej úprave výživného. Súd teda v konaní porovnáva pomery účastníkov konania v čase poslednej úpravy výživného a v čase rozhodnutia súdu o návrhu na zmenu (zníženie) výživného. Súd pri rozhodovaní nepreskúma vecnú správnosť pôvodného rozhodnutia o výživnom a prihliada len na zmeny, ktoré tu nastali od posledného rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná a dlhší čas trvajúca (teda nie dočasná) zmena tých okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Súd posudzuje aj to, čím bola táto zmena spôsobená a v závislosti od toho, či možno na ňu prihliadať. Súd pritom neprihliada na zmenu pomerov

vyvolanú tým, že výživou povinná osoba sa vzdá bez dôležitého dôvodu (výhodnejšieho) zamestnania, zárobku, majetkového prospechu (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Účelom uvedeného ustanovenia je totiž predchádzať tomu, aby sa výživou povinná osoba vzdala zamestnania buď neuvážene, alebo s cieľom dosiahnuť zníženie svojej vyživovacej povinnosti a ak tak napriek tomu urobí znášala následky s tým spojené. Cieľom daného zákonného ustanovenia je teda ochrana osoby oprávnenej na výživné. Okrem toho pri posudzovaní, či došlo k zmene pomerov sa vždy musí prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov (§ 78 ods. 3 Zákona o rodine). Z týchto predpokladov vychádzal aj súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí.

31. Vyživovacia povinnosť rodičov k maloletej trvá, pretože maloletá navštevuje základnú školu a vzhľadom na svoj vek nie je schopná sama sa živiť. Osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje matka, s ktorou maloletá žije v spoločnej domácnosti. O vyživovacej povinnosti otca voči maloletej v sume 300,- € mesačne bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17P/13/2015 zo dňa 26.10.2017. Obaja rodičia majú v súčasnosti okrem vyživovacej povinnosti k maloletej aj vyživovaciu povinnosť každý k jednému ďalšiemu maloletému dieťaťu z ich nových vzťahov. Matka v čase posledného rozhodovania o výživnom poberala materskú vo výške 230,- €. Oproti minulému rozhodovaniu o výživnom príjem matky o niečo stúpol, keď v súčasnosti je zamestnaná na čiastočný pracovný úväzok s priemerným mesačným čistým príjmom 300,30 €. Otec bol v čase poslednej úpravy zamestnaný v Holandsku, kde žil a pracoval, s uvádzaným príjmom cca 2 000,- € mesačne. V súčasnosti otec pracuje a žije v Českej republike s príjmom cca 1 130,98 € mesačne.

32. Je zrejmé, že zmena pomerov na strane otca nastala, keď otec odišiel z lepšie platenej práce v zahraničí (v Holandsku), kde zarábala takmer dvojnásobok toho čo v súčasnosti. Odvolací súd sa však stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že otec si zaviniel sám zníženie príjmu, keď sa vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Zníženie príjmu otca nebolo odôvodnené objektívnymi okolnosťami, iba jeho vlastným subjektívnym rozhodnutím, keď toto odôvodňoval jeho vyhorením, ktoré však nepreukázal žiadnym lekárskeym potvrdením, resp. vyšetrením. Vzhľadom na ďalšiu odvolaciu argumentáciu otca v tomto smere odvolací súd zdôrazňuje, že odvolací súd, ani súd prvej inštancie otcovi neupiera skutočnosť, že tento sa chcel vrátiť do rodnej krajiny a žiť v Českej republike, povinnosťou otca však bolo uskutočniť takú zmenu, ktorá by neovplyvnila jeho schopnosť plniť si vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletej. Uvedenú zmenu na strane otca preto nebolo možné zohľadniť a táto skutočnosť nemôže prívodiť zmenu rozhodnutia o výživnom. Zmena na strane otca nastala aj z dôvodu, že mu pribudla 1 ďalšia vyživovacia povinnosť. Pokiaľ však otec zdôrazňuje, že si založil novú rodinu, rovnaké povinnosti má aj voči maloletej E.. Zároveň má však odvolací súd za to, že aj takáto zmena pomerov na strane otca (zmena práce a narodenie dieťaťa) mu umožňujú platiť výživné v sume 300,- € mesačne, nakoľko ako otec sám uviedol, výdavky na život v Holandsku boli omnoho vyššie ako v Českej republike a odchodom z Holandska sa teda súčasne so znížením príjmu otca znížili aj jeho mesačné životné náklady. Otec býva u svojej partnerky, v byte jej otca, a teda nemá náklady s bytom, za ktorý by musel platiť mesačné nájomné, resp. hypotéku. Výdavky na bývanie má otec v sume 93,88 € mesačne, kde je zahrnutý výdavok na fond opráv a vodu 41,73 €, energie 15,65 €, uhlie 19,12 €, nákup dreva 17,38 €. Okrem toho súd prvej inštancie otcovi zohľadnil aj výdavky na nákup detskej postieľky, úpravu a prerábanie bytu, na ktoré otec opätovne odkazuje v odvolaní. Čo sa týka odvolacej argumentácie otca o tom, že nevykonáva prácu nadčas, pretože všetky zarobené peniaze idú na dlh na výživnom na maloletú, túto považuje odvolací súd za úplne irelevantnú, nakoľko z nej naopak vyplýva, že otec má možnosť si zvýšiť svoj mesačný príjem, avšak k tomuto odmieta pristúpiť z dôvodu, že by išlo všetko na dlh, ktorý má on sám voči maloletej na výživnom. Pokiaľ otec poukazuje na to, že sa mu z výplaty strhávajú čiastky na dlh na výživnom, odvolací súd uvádza, že skutočnosť, že si otec neplnil vyživovaciu povinnosť riadne, z čoho mu vznikol dlh na výživnom, nemožno pričítavať na ťarchu maloletej.

33. Aj na strane maloletej došlo k zmene pomerov, keď sa zvýšili výdavky na maloletú najmä v súvislosti s jej vyšším vekom a vývojom životných nákladov. Okrem toho má maloletá značné výdavky v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou, nakoľko trpí ochorením zo spektra autistických porúch s ľahkou mentálnou retardáciou, ktorá vyžaduje nemalé náklady najmä na špeciálnu základnú školu pre autistov, kde maloletá každý deň z Detvy dochádza, ako aj na fyzioterapeuta v Bratislave za účelom zlepšenia jej zdravotného stavu. Súd prvej inštancie vykonal dôkladné dokazovanie vo vzťahu k výdavkom maloletej. Mesačné výdavky maloletej predstavujú: platby školného na súkromnú základnú školu pre autistov vo Zvolene v sume 170,- €, strava v tomto zariadení 40,- €, cestovné do školy 150,- €, výdavky na bývanie na maloletú 88,25 € (nájomné 300,- € + energie 83,- € = 353/4 členovia domácnosti), hygiena 50,- €,

ošatenie a obuv 70,- €, mobil 10,- €, strava 250,- €, sporenie 30,- €, raz za 6 týždňov fyzioterapeut 160,- € (t.j. cca 106,66 € na mesiac), jednorazový výdavok na okuliare 50,- € (t.j. pri prerátaní na rok 50/12 = 4,16 €). V uvedenom ešte nie sú zahrnuté výdavky spojené so stomatologickou starostlivosťou, nakoľko je predpoklad nosenia zubného strojčeka u maloletej. Okrem toho prichádzajú do úvahy i ďalšie možné jednorazové výdavky na maloletú, keďže nie je možné zdokladovať všetky výdavky, ktoré má matka na maloletú, nakoľko nie všetky sa pravidelne opakujú (viaceré môžu byť nepravidelné a nepredvídateľné), resp. závisiace od aktuálnych potrieb maloletej. Pokiaľ otec v odvolaní rozporoval výdavky maloletej a to konkrétne výdavky na stravu maloletej v sume 250,- €, hygienu v sume 50,- € a okuliare v sume 50,- €, ktoré sa nemajú zohľadňovať každý mesiac, odvolací súd uvádza, že aj pri znížení týchto výdavkov (hygieny o polovicu na 25,- € mesačne, stravy na cca 200,- € mesačne s poukazom na to, že maloletá má čiastočne stravu zabezpečenú v škole, okuliarov na 4,16 € mesačne, keďže išlo o jednorazový výdavok, bez zarátania sporenia v sume 30,- € mesačne a bez výdavkov na fyzioterapeuta a stomatológa), t.j. vychádzajúc len zo základných výdavkov maloletej, predstavujú náklady na maloletú stále približne sumu 750,- € mesačne, z ktorej otec neplatí ani polovicu. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že maloletá žije v spoločnej domácnosti s matkou a výlučne matka zabezpečuje maloletej osobnú starostlivosť, čo bolo potrebné pri rozhodovaní o návrhu otca zohľadniť. Čo sa týka výdavku na súkromnú školu, ktorý otec namietal, tento považuje odvolací súd bez všetkého za odôvodnený a to vzhľadom na zdravotný stav maloletej, ktorá navštevuje školu zabezpečujúcu jej špeciálne potreby. Za nerelevantnú považuje odvolací súd odvolaciu argumentáciu otca o tom, že výdavky aké má maloletá on nemá ani na štvorčlennú rodinu, nakoľko pri určení vyživovacej povinnosti sa vychádza z odôvodnených potrieb konkrétneho oprávneného (dieťaťa) a tieto nemožno porovnávať s výdavkami iných osôb, ako napríklad v tomto prípade otcovej novej rodiny. Ani námietka otca, že matka si má nájsť lepšie zamestnanie nič nemení na tom, že aj on sa musí podieľať na výžive maloletej. Matka pracuje na čiastočný úväzok, aby mohla zabezpečiť maloletej dochádzanie do školy, pričom vzhľadom na výdavky maloletej sa matka podieľa finančne na výdavkoch maloletej vo väčšom rozsahu ako otec a okrem toho sa o ňu ešte aj osobne stará, pričom otec sa s maloletou nestýka vôbec.

34. Pokiaľ otec žiadal znížiť výživné tri roky späť od podania návrhu na začatie konania (21.06.2022), odvolací súd poukazuje na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, v zmysle ktorého výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Otec maloletej v konaní neuviedol dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré mu bránili podať návrh na zníženie výživného už skôr, t. j. pred tromi rokmi.

35. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je odvolací súd toho názoru, že v súčasnosti nie je dôvodné zníženie výživného na maloletú zo strany otca.

36. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že odvolateľ v odvolaní, ani jeho doplnení, či odvolacej replike neuviedol, akú inú vadu malo mať konanie pred súdom prvej inštancie, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v čom mala spočívať táto vada konania (tj. vada procesného postupu súdu prvej inštancie), preto má odvolací súd za to, že tento odvolací dôvod v skutočnosti v odvolaní nie je daný. Rovnaký názor zastávajú aj autori Veľkého komentára k Civilnému sporovému poriadku: „Odvolanie musí byť niektorou (prípadne viacerými) z uvedených väd odôvodnené (§ 363), čo znamená, že nestačí formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t. j. v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu.“ (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: CH.Beck, 2016, s. 1237). Taktiež v zmysle uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 90/2019 z 05.11.2019 iba uvedenie všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní nie je postačujúce na to, aby odvolací súd mohol o odvolaní rozhodnúť vecným preskúmaním správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov.

37. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (I. výrok) a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ CSP) o trovách konania pred súdom prvej inštancie (II. výrok), ktorý bol tiež vecne správny a v súlade so zákonom (§ 52 CMP).

38. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy

konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko v prejednávanej veci nejde o konanie podľa § 53 CMP a odvolací súd nezistil okolnosti pre priznanie náhrady trov odvolacieho konania (§ 55 CMP), o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

39. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Účastník konania má možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP, resp. dovolanie má vady podľa § 429 CSP napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 CSP v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) CSP v spojení s § 436 ods. 1 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 CMP). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 CMP).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 CMP). Generálny prokurátor

môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola uložená peňažná povinnosť, možno na základe návrhu oprávneného vykonať exekúciu proti povinnému zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, predajom hnuiteľných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku a/alebo príkazom na zadržanie vodičského preukazu za splnenia zákonných podmienok (§ 50 ods. 1 v spojení s § 63 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému alebo vykonateľné rozhodnutie o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávneného premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).